

Tizenkét pont újrhangolva

L. SIMON LÁSZLÓ

ÍRÓ, ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

A nyolcvanas években általános iskolai tanulóként magam is gyakran szerepeltem az iskolai ünnepeken. A forradalmi ifjúsági napoknak hazudott, a dicsőséges 1848-as forradalmat a Tanácsköztársaság dicstelen kommunista időszakával összemosó rendezvényeken valamelyikőnk rendre felolvasta a tizenkét pontot is. Mit sem törődve a lehetséges áthallásokkal, sőt – az egyébként igazán szeretetreméltó – úttörőcsapatnácsovezetők szavát még hittük is: az igazi egyenlőséget, szabadságot és testvériséget a szocializmus hozza el. Néhány év múlva a gimnáziumban már csak a szocializmust láttuk, egyenlőség és testvériség nélkül.

Joggal vetődik fel a kérdés, hogy mégis milyen aktualitása van ma a tizenkét pontnak, túl azon, hogy az Országgyűlés 2010. június 14-én elfogadta a Nemzeti együttműködés nyilatkozatát, amely a nevezetes pontokhoz igazodva kezdődött: „Legyen béke, szabadság és egyetértés.”

A jó politikai nyilatkozatoknak az a sajátjuk, hogy mindig van aktualitásuk, s szívesen idézik a későbbi korok vezetői, akár újraértelmezve, aktualizálva. Az 1848. március 15-én kitörő pesti forradalom követelései között ma is vannak olyanok, amelyek finom áthangolással különösen aktuálisnak tűnhetnek. Néhány pont a tizenkettőből szubjektív értelmezésben:

1. Kívánjuk a sajtó szabadságát, cenzúra eltörlését. Magyarországon a sajtó szabad és plurális. Az olvasói-fogyasztói szokások erőteljes megváltozásával ugyanakkor ma már nemcsak az a kérdés, hogy a sajtó és különösen annak az online változata mit tesz közzé, hanem hogy abból mit emelnek ki, mit engednek megosztani vagy hirdetni a már-már katalizátor-ként működő közösségi médiumok. Kívánjuk tehát a közösségi médiumok pártatlanságát, a big tech cégek politikai semlegességét, a népképviselő elvének tiszteletben tartását!

„Kívánjuk a közösségi médiumok pártatlanságát, a big tech cégek politikai semlegességét, a népképviselő elvének tiszteletben tartását!”

2. Felelős minisztériumot Buda-Pesten. Hazánk szuverén ország, és 1848 legfontosabb üzenete éppen az, hogy ennek a függetlenségnek, a nemzeti önrendelkezésnek a megőrzése ma is fontos feladatunk. Egy szuverén országnak megvannak a felelős minisztériumai, ezért mi már csak azt kívánhatjuk: kerüljenek vissza azokba az épületekbe, amelyeket erre a célra emeltek az elődeink!

3. Nemzeti őrsereg. Illetve 10. A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk. Legyen erős a hazánk! Legyünk képesek megvédeni magunkat, garantáljuk állampolgáraink biztonságát! Helyes törekvése a magyar kormánynak, hogy fejleszti a magyar hadiipari kapacitásokat.

4. Közös teherviselés. A sávós személyi jövedelemadó-rendszer eltörlésével, az egységes szijsza bevezetésével nagyot léptünk ebbe az irányba. Ne legyen olyan Magyarországon élő felnőtt, cselekvőképes állampolgár, aki nem járul hozzá hazánk költségvetéséhez!

5. Unió. A Landerer–Heckenast-nyomdában kiadott kiáltvány utolsó pontja a török hódoltság következtében három részre szakadt Magyarország visszaállítását követelte, ugyanis a törökök kiűzése után a Habsburgok nem csatolták vissza Magyarországhoz Erdélyt, hanem külön fejedelemségként kezelték. Ez a pont tehát Erdély és Magyarország egyesítését követelte, amelyet az erdélyi országgyűlés 1848-ban meg is szavazott. Trianon után ugyanezt követelni irreális lenne. Ugyanakkor a lelki-szellemi újraegyesítése a nemzetnek, a jelenlegi határainkon túl született magyarok magyar állampolgárságának biztosítása reális cél. Az Európai Unió tagjaiként joggal követeljük a szomszédos államokban élő őshonos kisebbségek jogainak, az anyanyelvhasználathoz való joguknak a védelmét.

Mi, kései utódok továbbra sem engedünk '48-ból! |m|